

De meetlat van de wet

SPV tuchtrechtelijk aangeklaagd

Marinus Lucet, sociaal-psychiatrisch verpleegkundige bij Parnassia, werkt op het politiebureau van Rijswijk. Daar helpt hij fulltime mensen die verward gedrag vertonen. Lucet heeft veel contact met familie en is nooit bang geweest voor klachten. Tot hij onlangs een waarschuwing kreeg.

tekst Geertje Paaij | yn@ypsilon.org

Ik ging er altijd van uit dat als ik zou worden aangeklaagd, ik mijn handelingen kon uitleggen,' zegt Lucet. 'Mijn redenering klopte niet. Zowel het regionaal als het centraal tuchtcollege zoomden in op details die niets te maken hadden met mijn werk.'

Lucet kreeg te maken met een klager, veroordeeld voor (onder andere) kinderporno. Deze man had verwarrende opvattingen over de opvoeding van zijn dochtertje. Na melding van fysiek geweld tegen moeder en vermoeden van misbruik kreeg Lucet het verzoek van de politie de man te beoordelen. De beoordeling vond vrijwillig plaats en de bevindingen werden besproken met de man die geen reden zag voor hulpverlening. De Raad voor de Kinderbescherming trok een jaar uit voor onderzoek. Hierna wees de kinderrechter het meisje definitief toe aan de moeder die al op een veilig adres woonde met haar dochtertje.

Lucet: 'Deze patiënt diende veertien maanden later zonder enig bewijs achtentwintig klachten tegen mij in bij het regionaal tuchtcollege. Ik moest op iedere klacht, zoals corruptie en vervalsing, ingaan. Hij koesterde een enorme wrok tegen mij omdat hij geen bezoekrecht had gekregen.

Hij vond dat ik hem iets dierbaars had afgenomen. Maar als ik vermoed dat een kind gevaar loopt, heb ik vanaf 1 januari 2019 zelfs de plicht om hiervan melding te maken.'

Waarschuwing

Na een procedure van twee jaar kreeg Lucet een waarschuwing van het centraal tuchtcollege die de klachten in hoger beroep, ingesteld door de klager, behandelde.

'Er werd hoofdzakelijk ingegaan op de informatie die ik aan de Raad voor de Kinderbescherming heb verstrekt. Op de overige klachten is onvoldoende ingegaan. In het gesprek met de raadsonderzoeker gaf ik echter niet mijn persoonlijke mening weer. Ik gaf in algemene zin aan dat het voor geen enkel kind uit een situatie van fysiek geweld en seksueel misbruik, goed is om teruggeplaatst te worden. Dat ieder kind dan beter af is bij de andere ouder, op een veilige plek met professionele ondersteuning.'

Lucets indruk is dat het regionaal tuchtcollege de stukken onvoldoende doorneemt en nauwelijks weet heeft van sociale psychiatrie. Een zaak wordt puur langs de meetlat van de wet gelegd. 'Er is amper vergelijkbare jurisprudentie

beschikbaar. Eigenlijk zou er een landelijk expertteam beschikbaar moeten zijn voor ggz-hulpverleners, vooral in de bemoeizorg, om ons bij te staan bij tuchtrechtelijke procedures. Het Schakelteam Personen met Verward Gedrag heeft dit jammer genoeg niet meegenomen in de eindrapportage.'

Valkuil

Door de toename van mensen met verward gedrag bespeurt Lucet een tendens dat partijen zoals politie, ggz, gemeenten en woningbouwverenigingen convenanten afsluiten over het uitwisselen van gegevens.

'Dat is een valkuil,' zegt Lucet. 'Je hebt te maken met BIG-geregistreerde hulpverleners en het medisch beroepsgeheim. Er zijn altijd hulpverleners die zeggen: 'Sorry, maar ik mag geen informatie geven.' Bij een tuchtrechtelijke klacht staat hij alleen voor het tuchtcollege; niet de medeondertekenaars van een convenant. Dat moet veranderen, maar zal niet eenvoudig zijn.'

Crisisdienst

Bij de crisisdienst zijn ggz-hulpverleners verplicht om een reden op te geven als zij geen informatie met naaste familie delen. 'Bij een ernstig psychotische patiënt heb

Het is al een steun voor familieleden als ze van mijn bestaan weten

Sociaal-psychiatrisch verpleegkundige **Marinus Lucet** (1961) is werkzaam op het politiebureau Rijswijk. Sinds 2004 loopt daar het Politie Parnassia Programma om de samenwerking tussen politie en ggz te verbeteren.

Lucet reageert op alle zorgsignalen van politie-medewerkers. Verder beoordeelt hij mensen aan de politiebalië of aangehouden personen met verward gedrag. Indien noodzakelijk leidt hij deze mensen naar zorg. Hij overlegt met familie, zorginstanties, huisartsen en gaat op huisbezoek met de wijkagent.

je meer mogelijkheden als je merkt dat hij buiten de realiteit staat. Bijvoorbeeld als hij roept dat zijn familie hem wil vermoorden. Dan kan je wel degelijk overleg plegen met naaste familieleden.'

Lucet beklemtoont dat bij mensen die voor het eerst bij de ggz in beeld komen, hun voorgeschiedenis van belang is. 'Familie heeft vaak al van alles met hun naaste meegemaakt. Deze informatie kunnen zij in een gesprek met mij kwijt. Ik zorg er dan voor dat het bij de psychiater van de crisisdienst terecht komt.'

Als familie bij een opname te horen krijgt dat er geen informatie mag worden ge-

geven over hun dierbare, handelt Lucet binnen de mogelijkheden van wat er wél kan worden gezegd.

'Dan wijs ik hen op voorlichtingsmateriaal over de aandoening, op het bestaan van een organisatie als MIND Ypsilon, de gang van zaken in een psychiatrische instelling en wat er gebeurt tijdens een opname. Vaak is het voor familie al een steun als ze van mijn bestaan afweten.'

Sluitende aanpak

Het sociaal wijkteam in Rijswijk weet Lucet ook te vinden om familie met hem in contact te brengen. Een radeloze moeder

kan daardoor haar zorgen kwijt over haar psychotische zoon die in de goot dreigt te belanden. Zij probeert dit te voorkomen door alles voor hem te betalen.

Lucet: 'Overall krijgt deze moeder te horen dat haar zoon volwassen is en er weinig aan te doen valt.

Bij mij gaan alle alarmbellen af als ik vernem dat hij opdrachten krijgt van stemmen. Ik neem meteen contact op met deze moeder.' Lucet beoordeelt dat het niet noodzakelijk is om nog voor het weekend maatregelen te nemen.

LEES VERDER →

→ VERVOLG

Meteen daarna gaat hij met de moeder om de tafel.

'Ik spreek met haar af dat ik samen met de wijkagent haar zoon zal bezoeken. Vanzelfsprekend koppel ik dan terug hoe dat verloopt. Aan haar zoon vertel ik dat mensen in zijn omgeving zich zorgen maken. Zo blijft moeder buiten schot en kan haar rol houden. Zij heeft mijn gegevens en weet wat er gebeurt als zij 112 belt als het mis dreigt te gaan met haar zoon. Door het politiesysteem is meteen duidelijk dat het dan gaat om een psychisch zieke man die beoordeeld moet worden door de crisisdienst.' In een dossier voor de ggz vermeldt Lucet alle informatie, mocht de zoon in beeld komen.

Terughoudend

Door de jaren heen heeft Lucet vele familiecontacten onderhouden en nimmer een klacht van een patiënt gehad. Door zijn ervaring met het tuchtrecht is zijn handelswijze veranderd. Het tuchtrecht in de gezondheidszorg werkt belemmerend voor hem en zijn collega's.

'Onlangs verscheen er aan de balie van het politiebureau een man met verward gedrag die wij ook kennen als een notoire klager. Ik merk dan dat ik een stap achteruit doe. Normaal zou ik er alles aan doen dat deze man wordt gezien door een hulpverlener of wijkagent. Nu heb ik contact opgenomen met mijn leidinggevende en de geneesheer-directeur. Ik heb hen laten weten dat ik geen actie onderneem uit angst voor een klacht. De gedachte aan weer een jarenlange procedure kost bij voorbaat al onnodig veel energie.' ✨

Het **BIG-register** geeft duidelijkheid over de bevoegdheid van een zorgverlener. Er staan meer dan 350.000 hulpverleners in het BIG-register: www.bigregister.nl/over-het-big-register

Informatie **tuchtrecht in de gezondheidszorg**: www.tuchtcollege-gezondheidszorg.nl